

СЪДЪРЖАНИЕ

Катеричките Кита и Лила 7

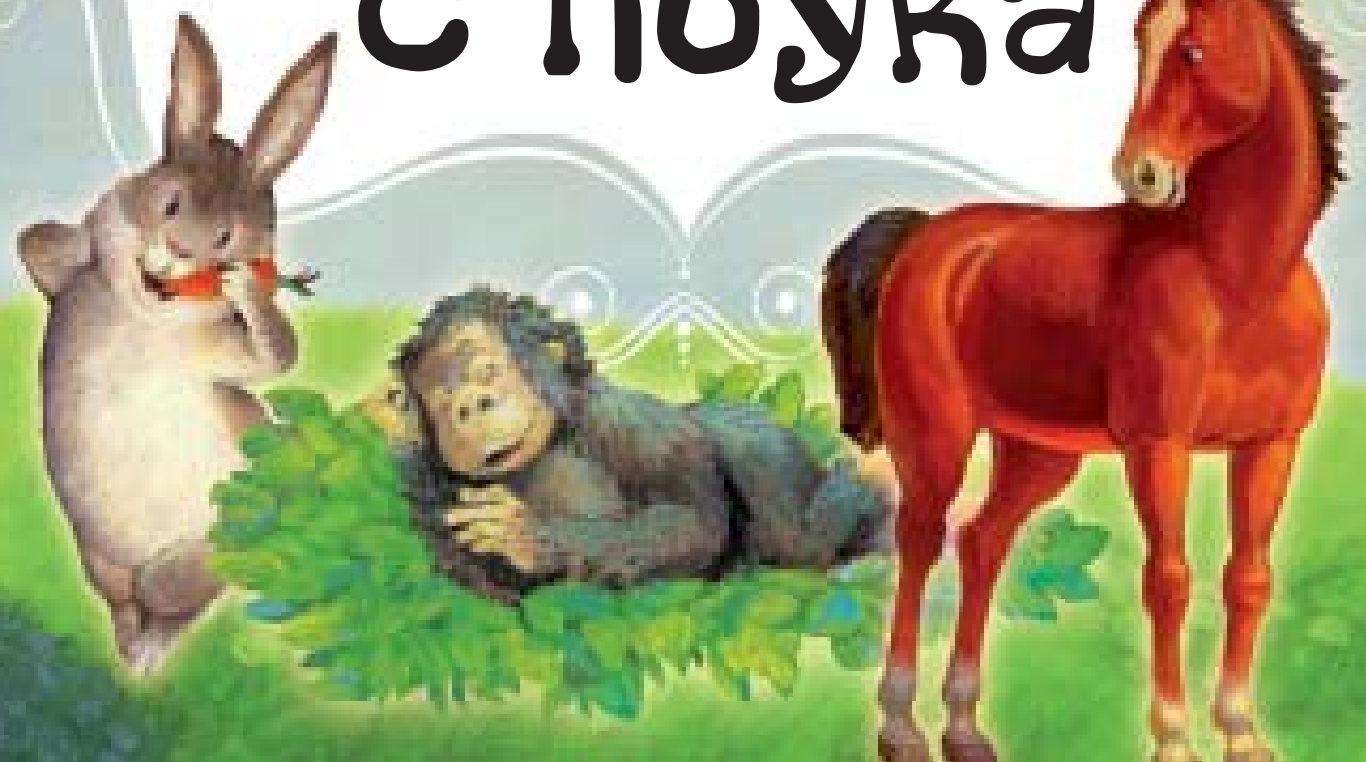
Кончето Вечерко 31

Зайчето Бобсън 55

Порилчето Мързеливко 79

Мишокът Зорба 103

Приказки с поука

**Катеричките
Кита и Лиля**

Живееха в гората две малки катерички.
Едната се казваше Кита, а другата – Лила.
Двете бяха големи приятелки и по цял ден играеха
заедно. Имаха безброй любими игри: гоненица,
криеница, битка с лешници и жълъди, скокове през глава.

И двете бяха пухкави и много симпатични и по това
си приличаха. Във всичко останало бяха съвсем,
ама съвсем различни.

Кита беше много непохватна. Когато се стрелкаше от короната на дървото надолу по ствола му, винаги се препъваше, а когато скачаше от дърво на дърво, клоните постоянно я удряха. Въпреки това Кита винаги беше в добро настроение. Вярно е, беше тремавичка, но в гората нямаше по-весело и усмихнато животинче от нея. Постоянно си повтаряше:

– Много важно, че сега се ударих! Следващия път ще се справя по-добре.

За разлика от Кита, Лила беше много ловка. Беше ненадмината акробатка, правеше страхотни номера и никога не губеше равновесие. В бягането също нямаше равна на себе си. Беше много бърза. Истинска светкавица!

Въпреки това Лила беше ужасно черногледа. Живееше в постоянен страх, сърчицето ѝ непрекъснато беше свито, винаги очакваше да се случи нещо лошо и все си повтаряше:

– Ужас, ужас, ужас! Сега се справих, но следващия път ще се проваля! Кой знае какво ще ми се случи...

Кита казваше на Лила:

– Гледай, сега ще направя салтомортале!

– Да не си посмяла! – спираше я приятелката ѝ. – Може да се пребиеш, да паднеш на главата си, да си счупиш лапичката, да си закачиш някъде опашката, да...

– Ама ти какво искаш? Цял живот да стоя кротко, защото иначе е опасно, така ли? – възкликваше Кита. – Дума да не става!

И тя тутакси правеше салтомортале, падаше по муцуна, ставаше, усмихваше се и отново се превърташе.